

Mehmet Akif Ersoy'un Hazin Sonu

— sürgünadam · 06 Ocak 2025

MEHMET AKİF ERSOY'UN HAZİN SONU

- Ankara hükümeti Kanser hastası Şair Akif'i adım adım izledi

- Mısır'dan askere gelen oğlu Emin arkadaşlarına Kuran okumayı öğrettiği için hapse atıldı.

- Arkamda hafıye gezdiriyorlar, Vatanı mı sattım?

1. Mehmet Akif, 1925'te gönüllü sürgünle Mısır'a gitmek zorunda kaldı. Gidiş öncesi yakın dostu Eşref Edib'e: "Arkamda polis hafıyesi gezdiriyorlar. Vatanını satmış adamlara yapılan muamelelere tahammül edemiyorum. İşte bundan dolayı gidiyorum," dedi. Vatanına sitemle ayrıldı.

2. Akif'in Mısır'a gitmesine neden olan tehdit açıklı: "Akif, artık buralarda senin gibilere yer yok.

Ankara'da görünmesen senin için iyi olur." Vatanını seven, hayatını bu millet için harcayan bir şair, kendi yurdunda "sakıncalı" ilan edilip yalnızlığa itildi.

3. Teşkilat-ı Mahsusa üyesi, Milli Mücadele'nin vaizi, İstiklal Marşı'nın yazarı Akif, Mısır'da 11 yıl süren yalnız ve yoksul bir hayata mahkûm edildi. Evinde birkaç eski kanep, hasır seccade ve tahtadan bir yatak dışında eşyası yoktu. Ama onurundan taviz vermedi.

4. Yakın dostu Eşref Edib'e mektubunda Akif: "Eşimin hastalığı ve memleketin pahalılığı nedeniyle fevkalade geçim sıkıntısı çekiyorum. Hilvan'dan Mısır'a inmek için yol parası bulmakta zorlanıyorum." dedi. Yoksulluğu, sürgün günlerini daha da ağırlaştırıyordu.

5. Akif'in her hareketi "Kod Adı: İrtica 906" adıyla adım adım raporlandı. Raporlarda, "Cumhuriyet lehinde fakat laiklik karşıtı ve mutaassıp" olduğu iddia ediliyordu. Milli Mücadele'nin en önemli isimlerinden biri, rejim tarafından tehlike olarak görülüyordu.

6. Akif'in oğlu Emin, Mısır'dan Türkiye'ye askerlik için geldi. Ancak askerde Kur'an öğrettiği gerekçesiyle hapse atıldı. Emin'in yaşadığı bu haksızlık, Akif'i derinden yaraladı. Oğlu bile rejimin baskısından kurtulamıyordu. Bu olay dönemin bir özeti gibiydi.
7. Akif, Mısır'daki yalnızlığına rağmen onurunu korudu. Kur'an tercümesi tamamlandıktan sonra rejimin Arap karşıtı politikasına alet edilmemesi için eserin yayınlanmasını reddetti ve yakılmasını vasiyet etti. Onun için değerleri, her şeyin önündeydi.
8. 1936'da İstanbul'a dönen Akif, kansere yakalanmıştı. Yorgun bedeni memlekete hasretle döndü. Ancak takipler bitmedi. İstanbul Valisi'nin talimatıyla, kaldığı yer ve görüştüğü herkes raporlanıyordu. Onun için memleket, bir özgürlük değil, gözetim alanıydı.
9. Akif'in kitabı Safahat, eski harflerle basıldığı gerekçesiyle toplatıldı ve imha edildi. Rejim, bir milletin ruhuna tercüman olan bu eseri bile sakıncalı bulmuştu. Akif'in mücadelesine yapılanlar, Türkiye tarihinin en büyük utançlarından biri olarak kaldı.
10. 27 Aralık 1936'da Akif'in cenazesi, Beyazıt Camii'nden kimseler fark etmeden kaldırılmak istendi. Ama gençler ve halk sahiplendi. Tabut bayrağa sarıldı, kalabalık kortejle Edirnekapı'ya taşındı. Rejim bu sahiplenmeye bile tahammül edemedi; katılanları fişledi.
11. Mehmet Akif'in kabri, ölümünden yıllar sonra gençler tarafından anılmak istendiğinde yine "sakıncalı" ilan edildi. Akif'i anmak, "dinciliği ve ümmetçiliği güçlendirmek" diye nitelendi. Ama tüm baskılara rağmen Akif, milletin gönlünden sökülemedi.
12. Mehmet Akif, İstiklal Marşı'nda dediği gibi "Canı, cananı, bütün varını Hûda'ya vermişti." Fakat ona reva görülenler, Türkiye'nin hafızasına kazındı. Akif'in ruhu yaşıyor. Değerleri ve eserleri, her nesle rehberlik etmeye devam ediyor ve edecektir.

06.01.2025 DÜZCE/GÜMÜŞOVA
aslanyılmaz#sürgünadam#